

Η ελιά η τιμημένη και το Ελαιοκομικό μητρώο

Εδώ στον ίσιο μου μ' αποκάτω
Ήρθ' ο Χριστός να αναπαυθεί
Κι ακούστηκ' η γλυκιά λαλιά του
Λίγο προτού να σταυρωθεί.
Το δάκρυ του, δροσιά αγιασμένη,
Έχει' ς τη ρίζα μου χυθεί.
Είμ' η ελιά η τιμημένη.

Κ. Παλαμάς

Από τον Όμηρο μέχρι τον Παλαμά και τον Ελύτη, η ελιά είναι σύμβολο ειρήνης και σοφίας, είναι το «ευλογημένο δέντρο», που χαρακτηρίζει την ελληνικότητα, την ταπεινότητα, την αντοχή στον χρόνο (αιωνόβια) και την προσφορά της (λάδι), αποτελώντας αναπόσπαστο κομμάτι του μεσογειακού τοπίου και πολιτισμού. Το Ελαιοκομικό μητρώο είναι η νέα υποχρέωση των καλλιεργητών που αφορά στην πιστοποίηση, την διάκριση και την ηλεκτρονική καταγραφή του ελαιόλαδου και των παραγώγων του.

Το Ελαιοκομικό Μητρώο υποχρεούνται να ενημερώσουν αυτή την περίοδο 500.000 ιδιοκτήτες ελαιόδεντρων. Η διαδικασία αφορά τη συγκομιδή της προηγούμενης ελαιοκομικής περιόδου και πραγματοποιείται κάθε χρόνο από 1η Οκτωβρίου έως 31 Μαΐου του επόμενου έτους.

Η ενημέρωση και επικαιροποίηση του Ελαιοκομικού Μητρώου αποτελεί βασική υποχρέωση για τους ελαιοπαραγωγούς της χώρας, καθώς μέσω αυτού καταγράφονται όλα τα στοιχεία των ελαιοκομικών εκμεταλλεύσεων. Το Μητρώο λειτουργεί ως επίσημη βάση δεδομένων για τα ελαιοτεμάχια, τις ποικιλίες ελιάς και την παραγωγική δυναμικότητα κάθε εκμετάλλευσης, ενώ συνδέεται και με άλλα αγροτικά πληροφοριακά συστήματα.

Στόχος του είναι να υπάρχει πλήρης εικόνα της ελαιοκομικής παραγωγής στην Ελλάδα, να ενισχυθεί η διαφάνεια στην αγορά ελαιολάδου και επιτραπέζιας ελιάς και να διευκολυνθούν οι έλεγχοι αλλά και η χορήγηση ενισχύσεων στους παραγωγούς.

Υποχρέωση εγγραφής ή επικαιροποίησης στοιχείων στο Ελαιοκομικό Μητρώο έχουν όλοι οι κάτοχοι ελαιοτεμαχίων που διαθέτουν 21 ή περισσότερα ελαιόδεντρα και αφορά τόσο επαγγελματίες αγρότες όσο και ιδιώτες που διατηρούν ελαιώνες μικρής ή μεγαλύτερης έκτασης.

Αντίθετα, όσοι διαθέτουν λιγότερα από 21 δέντρα, για παράδειγμα λίγες ελιές σε αυλή ή μικρό αγροτεμάχιο για ιδιωτική κατανάλωση, δεν υποχρεούνται να εγγραφούν στο Μητρώο.

Η δήλωση συγκομιδής υποβάλλεται ηλεκτρονικά μέσω της σχετικής εφαρμογής στην πλατφόρμα gov.gr, με χρήση των προσωπικών κωδικών Taxisnet.

Μετά την ολοκλήρωση της συγκομιδής και την παράδοση του ελαιόκαρπου σε ελαιοτριβείο ή μονάδα μεταποίησης, ο παραγωγός πρέπει να καταχωρίσει στο σύστημα: τα στοιχεία του ελαιοτεμαχίου, την ποικιλία ελιάς, την ποσότητα ελαιόκαρπου που συγκομίστηκε, το ελαιοτριβείο στο οποίο παράδθηκε η παραγωγή.

Βασική προϋπόθεση για την υποβολή της δήλωσης είναι να έχουν καταχωρηθεί σωστά τα στοιχεία της εκμετάλλευσης στο Ελαιοκομικό Μητρώο.

Για την εγγραφή ή την επικαιροποίηση των στοιχείων στο Ελαιοκομικό Μητρώο, οι παραγωγοί απευθύνονται συνήθως στις αρμόδιες Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής (ΔΑΟΚ) των Περιφερειακών Ενοτήτων.

Κάθε ελαιοτεμάχιο καταχωρίζεται στο σύστημα με μοναδικό κωδικό, ο οποίος χρησιμοποιείται στη συνέχεια για τη δήλωση συγκομιδής.

Η επικαιροποίηση του Ελαιοκομικού Μητρώου πραγματοποιείται σταδιακά από τις Περιφέρειες της χώρας, με σχετικές ανακοινώσεις των ΔΑΟΚ που καλούν τους παραγωγούς να προσέλθουν για έλεγχο και ενημέρωση των στοιχείων τους.

Η διαδικασία αφορά κυρίως περιοχές με σημαντική ελαιοκομική δραστηριότητα, όπως: η Πελοπόννησος, η Κρήτη, η Στερεά Ελλάδα, η Δυτική Ελλάδα, τα νησιά του Αιγαίου

και του Ιονίου.

Σε πολλές περιφερειακές ενότητες οι υπηρεσίες ζητούν από τους παραγωγούς να επικαιροποιήσουν τα στοιχεία των ελαιώνων τους πριν την έναρξη της νέας ελαιοκομικής περιόδου.

Στο μεταξύ τσουχτερά προβλέπονται τα πρόστιμα για τη μη υποβολή δήλωσης, η για τη δήλωση ανακριβών στοιχείων. Ειδικότερα, τα πρόστιμα κυμαίνονται από 100 έως και 5.000 ευρώ, ανάλογα με το μέγεθος της εκμετάλλευσης.

Ενδεικτικά, προβλέπονται 100 ευρώ για 21 – 50 ελαιόδεντρα, 500 ευρώ για 51 – 100 δέντρα, 1.000 ευρώ για 101 – 500 δέντρα, έως 5.000 ευρώ για πολύ μεγάλες εκμεταλλεύσεις.

Όταν κάποτε σιγήσουν τα όπλα. Γιατί κι αυτό θα γίνει κάποτε... Και θα ταξιδέψουν και πάλι οι λογής - λογής προσωνητές για τα Άγια Χώματα που διδάζε βαδίζοντας ο Ναζωραίος, ας θυμηθούν να ριζούν στη γη ένα λουλούδι. Ένα λουλούδι μνήμης για όλα αυτά τα παιδιά, για όλους τους νεκρούς που χάνονται άδικα, περνώντας από την μια στιγμή στην άλλη στον όλεθρο και την καταστροφή... Αθώα θύματα της ανθρωπίνης εξαλλοσύνης.

Γιατί τότε μπορεί να βρει δικαίωση κι ο ποιητής της ειρήνης ο Γιάννης Ρίτσος! Τότε...

«Τότε που η μέρα που πέρασε, δεν είναι μια μέρα που χάθηκε, μα είναι η ρίζα που ανεβάζει τα φύλλα της χαράς μέσα στο βράδυ κι είναι μια κερδισμένη μέρα κι ένας δίκαιο ύπνος, που νιώθεις πάλι ο ήλιος να δένει βιαστικά τα κορφίνα του να κυνηγήσει τη λύπη απ' τις γωνιές του χρόνου, είναι η ειρήνη».

Χριστός Ανέστη!

Καλή Ανάσταση

Της

Μ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΓΕΤΗ

Έν Λευκῷ

Αθεράπευτη νόσος η νοσταλγία. Η λέξη ετυμολογείται ως πόνος για την επιστροφή, ως η ψυχική κατάσταση που την χαρακτηρίζει η μελαγχολία, η οποία προκαλείται από την έντονη επιθυμία να επιστρέψουμε στην πατρίδα, ή σε έναν αγαπημένο τόπο, ή να ξαναζήσουμε κάποιες ευχάριστες στιγμές του παρελθόντος. Θα θέλαμε να ξαναζήσουμε στιγμές με την παλαιά αίγλη τους, να θυμηθούμε τρόπους και γιατί όχι; Να τους «αναστήσουμε».

Η νοσταλγία ήταν πάντοτε ισχυρή ως αμυντικός μηχανισμός της ανθρωπίνης ψυχής. Η τάση να αποφεύγει κανείς το δύσκολο παρόν, όταν τα περιθώρια στενεύουν και η επικαιρότητα σφύζει από εικόνες που δεν θέλεις να αντικρύσεις κατάματα, καταφεύγεις εκεί: στην επιστροφή στο παρελθόν. Ανθρώπινο. Αλλά και σαρωτικό.

Η στροφή στο παρελθόν που παρατηρείται στην ανδριακή κοινωνία, δεν είναι μόνο σε πολιτικό αλλά και σε πολιτιστικό επίπεδο. Εκεί που η παρελθούσα εικόνα γίνεται καταφύγιο για τη σημερινή αδεξιότητα και ασυνεννοησία.

Το είχε πει ο Παναγιώτης Κονδύλης, πως «Ο διάλογος μεταξύ ετεροφρόνων είναι αδύνατος και μεταξύ ομοδόξων περιττός», αλλά δυστυχώς έτσι το μέλλον καταλήγει σε αδιέξοδο.

Αλλιώς πως να εξηγήσει κανείς την επίσημη απουσία της αντιπολίτευσης από την γιορτή της Πολιούχου του νησιού Παναγίας Θεοσκεπάστου και την παρουσία της μόνο στη Θρησκευτική διάσταση της γιορτής από τον αρχηγό της δημοτικής παράταξης;

Πως να εξηγήσει κανείς τη διπλή συνάντηση εκπροσώπων του Δήμου με εκπροσώπους της κεντρικής πολιτικής σκηνής, αλλά και της Επιτροπής Υγείας που συστάθηκε στην Άνδρο, με αίτημα τη διασφάλιση αεροδιακομιδών για ενδεχόμενους ασθενείς με τους ίδιους εκπροσώπους, ασχέτως αν ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα αυτό μόνο μία βουλευτής;

Πως να εξηγήσει κανείς τη διπλή χορευτική παράσταση παραδοσιακών χορών, με διπλές ορχήστρες και μουσικές;

Γιατί φτάσαμε να ζητάμε το ίδιο πράγμα με διαφορετικούς

τρόπους, από τους ίδιους φορείς, επιδεικνύοντας ασυνεννοησία δικαιώνοντας τον ρήτορα Δημοσθένη που υποστήριζε ότι «Ο λαός είναι το πιο αστάθμητο και αλλοπρόσασλο πράγμα»!

Δεν είναι και πολύ μακρινές εκείνες οι εποχές που ένας καπετάνιος - δήμαρχος Άνδρου, ο Λεωνίδας Βούλγαρης, μετά τη λιτάνευση της ιεράς εικόνας της Παναγίας και το πέρας της θρησκευτικής τελετής, καλούσε στο δημαρχείο όλους τους εκπροσώπους κυβέρνησης κι αντιπολίτευσης και όλους τους συμβούλους, συμπολιτευόμενους και μη και συζητούσαν για την Άνδρο, ενιαία και αδιαίρετη. Και εδώ κάπου έρχεται η νοσταλγία και γίνεται ελκυστική.

Εν προκειμένω, η Υγεία μάς αφορά όλους. Οι χορευτικές παραστάσεις απευθύνονται σε όλους, να τις παρακολουθήσουν και να τις χαρούν. Οι εκλεγμένοι εκπρόσωποί μας οφείλουν να θυμούνται ότι μας εκπροσωπούν όλους, φίλα προσκείμενους ή μη στην εκάστοτε δημοτική αρχή.

Ανεξαρτήτως εποχής και νοσταλγίας φέτος -δυστυχώς- κατορθώσαμε να δικαιώσουμε τον ποιητή Σεφέρη: «Να νοσταλγείς τον τόπο σου ζώντας στον τόπο σου, τίποτα δεν είναι πιο πικρό».

Καλή Ανάσταση.